

סיפורי

מעשיות גליון

פאר'ן שבת טיש

פרשת שופטים
ב' אלול שנת תש"פ
לפ"ק
שנה 1, גליון 12

ארויסגעזעהן דורך אונזרות היכל הקודש הרמב"ם

פאר האנדליך צדיקים וואס זיי זענען מקבל אויף זיך יסורים פירן זיי די פריצים אין קייטין. האבען זיי קיין כח ניט אין די פיס. שיט מען זיי אונטער פון דעם פול פון דעם וועג. האבען זיי כח אין די פיס. ככן זאלסטו אהין גיין ווארן דארט איז דא אסאך פול וועסטו האבן איין רפואה. אויף די פיס (דאס האט אלץ די זון גרעט צו דער לבנה) און ער הערט דאס אלץ (היינו דער וואס האט קיין כח ניט גיהאט אין די פיס האט דאס אלץ גיהערט).

האט דער ראש ישיבה שליט"א געזאגט: מוהרא"ש זכרונו לברכה שרייבט (ספר נהרי אפרסמון) דער שטויב גייט ארויף אויף שמירת הברית, אב"ק איז ראשי תיבות "אות ברית קודש"; א מענטש וואס היט זיך זיינע אויגן, קען ער שטיין אויף די פיס, ער האט א שיינע לעבן; אבער ווי נאר א מענטש היט זיך גישט די אויגן און פאלט געבעד אראפ אין פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן, ווערט אים ביטער דאס לעבן; ער ווערט זייער <<<

שבת קודש פרשת עקב שנת תש"פ לפקט קטן אינדערפרי האט דער ראש ישיבה שליט"א ממשיך געווען ספורי מעשיות, מעשה ג', די מעשה פונעם הגר.

דערציילט דער הייליגער רבי:

האט זיך די זון אן גירופן אדאס זארגסטו. איך וועל דיר זאגן א רפואה. באשר סע פאר האנדליך א וועג. אין פון דעם וועג צו טיילן זיך כמה וועגן. אין וועג איז פון צדיקים. אפילו דער צדיק וואס ער איז דא. שיט מען אים אונטער דעם פול פון דעם וועג אין איטליכן טרעט. און איטליכן טרעט וואס ער טוט. גייט ער אלץ אויף דעם פול. און סע פאר האנדליך א וועג פון אפיקורסים אפילו דער אפיקורס וואס ער איז דא. שיט מען אים אונטער דעם פול אין איטליכן טרעט כנ"ל. און סע פאר האנדליך א וועג פון משיגעים. אפילו א משיגע וואס ער איז דא. שיט מען אים אונטער דעם פול כנ"ל. און אזוי איז פאר האנדליך כמה וועגן. אין סע פאר האנדליך א וועג. באשר סע

א ווארט פארן שבת טיש

די עריבער איז גישט דא קיין גרעסערע צדקה ווי צו געבן געלט פאר די ספרים; בפרט אין אונזער דור וואס מיר דארפן זייער וויכטיג האבן די ספרים, נאכדעם וואס מיר געפונען זיך אין א וועלט וואס איז אנגעפולט מיט כפירות און אפיקורסות, און מען קען זייער גרינג אנקומען צו עבירות. עס ווערן געדרוקט יעדע רגע אזויפיל עקלדיגע און אויסגעלאסענע מאגאזינען וכיו"ד וואס דורך דעם ווערן אנוועק געריסן אידישע קינדער פונעם אייבערשטן, און נאר די ספרים פונעם הייליגן רבי'ן האבן א כח און ברענגען צוריק אזויפיל אידן צום אייבערשטן, אפילו פון די ווייטסטע פלעצער.

גישט אראפפאלן אין עבירות, ווייל (אבות ה, יח): "כל המזכה את הרבים - אין חטא בא על ידו"; "וברשת את הארץ" - דו וועסטו זוכה זיין צו האבן עולם הבא, "אשר ה' אלקיך נתן לך" - וואס דער אייבערשטער געבט דיר טוין יעצט אויף די וועלט, דורך דעם וואס מען ברענגט צוריק מענטשן צום אייבערשטן איז מען זוכה צו האבן א גוט לעבן, ענין שם. (עצתו אמונה שופטים תשע"ח)

די עריבער איז גישט דא קיין גרעסערע צדקה ווי צו געבן געלט פאר די ספרים; בפרט אין אונזער דור וואס מיר דארפן זייער וויכטיג האבן די ספרים, נאכדעם וואס מיר געפונען זיך אין א וועלט וואס איז אנגעפולט מיט כפירות און אפיקורסות, און מען קען זייער גרינג אנקומען צו עבירות. עס ווערן געדרוקט יעדע רגע אזויפיל עקלדיגע און אויסגעלאסענע מאגאזינען וכיו"ד וואס דורך דעם ווערן אנוועק געריסן אידישע קינדער פונעם אייבערשטן, און נאר די ספרים פונעם הייליגן רבי'ן האבן א כח און ברענגען צוריק אזויפיל אידן צום אייבערשטן, אפילו פון די ווייטסטע פלעצער.

וואויל איז פאר דעם וואס געבט זיין צדקה צו קענען דרוקן די ספרים, בפרט אז ער העלפט דרוקן די קונטרסים וואס מוהרא"ש האט געשריבן - וואס עס איז ארויס גענומען די תמצית פון רבי'נס ספרים, כדי עס זאל זיין גרינג צו פארשטיין פאר אלע וואס זענען טוין ווייט פארקראכן - איז גישט דא קיין גרעסערס פון דעם.

דער הייליגער רבי נתן זכרונו לברכה זאגט (ליקוטי הלכות ברכת השחר, הלכה ה, אות לו): אויפן פסוק (תהלים קיט, קמב): "צדקתך צדק לעולם, ותורתך אמת", וועלכע צדקה בלייבט אויף אייביג? ווען מען געבט צדקה צו פארשפרייטן די לימודים פונעם צדיק וואס איז מגלה תורת אמת, ער ווייזט פאר אלעמען אז מען קען נאך צוריק קומען צום אייבערשטן - דאס בלייבט אויף אייביג.

מיט דעם טייטשט דער חיד"א זכותו יגן עלינו (ספר פני דוד) דעם פסוק (דברים טו, כ): "צדק צדק תרדף, למען תחיה וירשת את הארץ אשר ה' אלקיך נתן לך"; זאגט ער "צדק" - עס איז גישט גענוג אז מען איז אליינס א צדיק, נאר "צדק תרדף" - מאך נאך צדיקים, "למען תחיה" - וועסטו זוכה זיין צו חיים נצחיים, דו וועסט

דעפּרעסעט און צעפּראַכן, ער שפּירט מער גישט קיין טעם אין לעבן.

דערפאר דארף א מענטש אסאך בעטן דעם אייבערשטן: "הייליגער באשעפער איד וויל גישט קוקן קיין שלעכטע זאכן, איד ווייס אז דאס מאכט מיר ביטער מיין לעבן, העלף מיר איד זאל זיך שטארקן און גישט קוקן קיין שלעכטס".

דער וויל האט ער א קוק גיטאן אויף דעם דומיט אויף דער אנדערער זייט. האט ער גיזעהן דארט איז גישטאנען אן גישריבן אז ווער עס וועט אן נעמען ביי דער זייט. וועט עס אים טראגן צו דעם וועג וואס עס גייען פון אים ארויס פמה וועגן (דחינו דער וועג וואס אויבן איז גישטאנען וואס די זון האט מוריע גיזעהן דער לכה) האט ער אן גינעמען ביי דער זייט. האט עס אים אהין אנועק גיטראגן (דחינו צו דעם וועג) האט ער אריין גיטאן די פיס אין דעם וועג. וואס דער פול איז א רפואה צו די פיס איז ער תיבה גיהילט גיזוארין. איז ער גינאנגען. און האט גינעמען דעם פול פון אלע וועגין און האט איטליכן פול באזונדער איין געבונדן אין א בינטל. (דחינו) דעם פול פון דעם וועג פון צדיקים האט ער באזונדער איין געבונדן. און אזוי דעם פול פון די איבריגע וועגין האט ער איטליכן באזונדער פאר בונדן. און האט זיך גימאכט בינטליך פון די פולין. אין האט זיי מיט זיך מיט גינעמען.

און ער האט זיך מיישב גיזעהן און איז גינאנגען צו דעם וואלד וואס מען האט אים דארט גיראפעוועט. ווי ער איז אהין גיקומען. האט ער זיך אויס גיקליבן איין הויכן בוים. וואס ער איז נאנט צו דעם וועג וואס פון דארט גייען ארויס די גולנים ראפיווען. און האט גינעמען דעם פול פון צדיקים און דעם פול פון משוגעים. און האט זיי אין איינעם אויס גימישט. און האט זיי פאר שפרייט אויף דעם וועג. און ער איז ארויף גינאנגען אויף דעם בוים און האט זיך דארט גיזעצט. ער זאל זעהן וואס מיט זיי וועט זיך טאהן. האט ער גיזעהן ווי די גולנים זענען ארויס גינאנגען. וואס דער עלצטער גולן (המל) האט זיי ארויס גישיקט רביזעהן. ווי די גולנים זענען גיקומען אויף דעם וועג תיבה ווי זיי האבן א טרעט גיטאן אויף דעם פול. זענען זיי גיזוארין צדיקים און האבן אן גיהויבן צו שרייען אויף זייערע יאר און טעג. וואס זיי האבן ביז אהער גיראפיוועט און האבן גיהרגעט פמה נפשות. נאר עס איז דאך אפער דארט גיזעהן גימישט מיט דעם פול פון משוגעים זענען זיי גיזוארין משוגענע צדיקים. און האבן זיך אן גיהויבן צו קריגן איינער מיט דעם אנדערין. דער האט גיזאגט. איבער דיר. האבן מיר גיהרגעט. און דער האט גיזאגט איבער דיר. האבן זיי זיך אזוי צו קריגט. ביז זיי האבן זיך איינס דאס אנדערע גיהרגעט.

האט דער ראש ישיבה שליט"א מסביר געווען: דער פול דאס איז די עצות פון הייליגן רבי'ן; ווער עס לערנט דעם רבי'נס ספרים אדער ער הערט דיבורים פון רבי'ן,

קען ער צוקומען אויף די וועלט צו די העכסטע מדריגות, אזוי ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט (תני מוהר"ן, סימן שנח): "מיט יעדע שמועס וואס איד שמועס מיט ענק, קען מען זוכה זיין צו זיין אן ערליכער איד, און אפילו א צדיק גמור א גאנץ לעבן; אן ערליכער איד אזוי ווי איד מיין אן ערליכער איד", און וויטער שרייבט רבי נתן זכרוננו לברכה (שם): "וגם אפילו עכשו כשלומדין דבריו הקדושים יש להם גם כן כח גדול לעורר להשם יתברך לזכות לדרך ה' באמת למי שישים לבו היטב לדבריו ולשיחותיו הקדושים הנאמרים בזה הספר ובשאר ספריו הקדושים", אויף היינטיגע צייטן ווער עס לערנט דעם רבי'נס ספרים, ווערט זיין הארץ אויפגעפלאקערט צום אייבערשטן.

אבער עס זענען דא מענטשן וואס זייער גאנצער התקרבות צום רבי'ן איז נאר אז זיי זאלן קענען אוועק מאכן אנדערע, "זיי ווייסן גישט פונעם אמת", "זיי לעבן אין שקר" וכו', א גאנצן טאג זענען זיי נאר פארנומען צו אוועקמאכן אנדערע וואו ווייט זיי זענען פונעם אמת, אבער זיי נעמען גישט דעם רבי'ן פאר זייער פריוואטן לעבן - זאגט דער ראש ישיבה שליט"א: דאס הייסט משוגענע צדיקים, ער ווערט אן ערליכער איד, אבער איז נאר פארנומען צו שפעטן און חזק מאכן פון אנדערע; מען דארף וויסן "איד קום צום רבי'ן דער רבי זאל מיר שטארקן און אויפהייבן, איד קום גישט צום רבי'ן זיך צו קענען גרויסן אז איד בין ביים אמת און יענער איז ביים שקר".

ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קעא): אויפן פסוק (דניאל יב, ב): "ורבים מישגי אדמת עפר יקיצו, אלה לחיי עולם ואלה לחרפות ולדראון עולם"; יעדעס מאל עס ווערט באוויסט א גייע שכל - א גייע דרך אין עבודת השם, זענען דא צוויי סארט מענטשן, איינער איז זיך מחי' מיט יעדן דיבור, מיט יעדע טראפ שכל, ביי אזא מענטש איז - "אלה לחיי עולם", ער שפירט ביי זיך ווי ביז יעצט איז ער געווען ווי א טויטער מענטש, ער האט גישט געלעבט, ער איז געשלאפן א טיפע שלאף, אבער יעצט האט אים דער רבי אויפגעוועקט און ער האט אנגעהויבן לעבן. ווידעראום זענען דא וואס נוצן גישט די שכל און די לימודים פאר זייער לעבן, נאר אויף חזק צו מאכן פון יענעם; זיי זוכן ווי מען קען נאך איינעם אוועק מאכן - "ואלה לחרפות ולדראון עולם", ווי זיי קענען יענעם וויי טון און יענעם אוועק מאכן.

מוהרא"ש פלעגט זאגן: "זיי גישט פארנומען מיט יענעם רוחניות, זיי פארנומען מיט יענעם גשמיות, יענעם רוחניות איז דיין גשמיות".

און דער ראש ישיבה שליט"א האט באמערקט: דאס מיינט גישט צו זאגן אז מען זאל גישט טון אין הפצה, ווייל דער רבי האט קלאר יא געוואלט מיר זאלן גיין הפצה, ווי דער הייליגער רבי נתן זכרוננו לברכה שרייבט (תני מוהר"ן,

סימן תקמג): "דער רבי פלעגט אונז מבינה זיין פארוואס מיר זענען נישט עוסק אין 'הפצה'; ופעם אחת בליל מוצאי שבת עמדנו לפניו עם כמה אנשים מהחשובים שלו, והוכיח אותנו מאד כמה שעות על ענין זה", איינמאל מוצאי שבת האט דער רבי אונז געגעבן מוסר אפאר שעה היתכן מיר זענען נישט גענוג עוסק אין הפצה, "ופעם אחת קרא אותנו 'עצים יבשים'", דער רבי האט געשריגן אויף אונז: 'איר זענט טריקענע בימער', "על שאין אנו מולידים נפשות שיתקרבו להשם יתברך על ידינו", וייל איר ברענגט נישט נאך אידישע קינדער צום אייבערשטן". ווי קען מען זיצן רואיג און עס זאל נישט אנגיין ווען מען זעט אידישע קינדער וואס דאס לעבן איז זיי פינסטער ווייל זיי ווייסן נישט די עצות פון הייליגן רבי'ן!?

'הפצה' - מיינט נישט אז מען איז פארנומען מיט יענעמס רוחניות; נאר אז דו זעסט ווי א מענטש פירט זיך נישט אויף ריכטיג, און דו זאגסט אים מוסר און דו קוקסט אים אראפ - דאס הייסט דו ביסט פארנומען מיט יענעמס רוחניות. אז דו ווילסט העלפן דעם מענטש געב אים א ספר, א קונטרס, א סידי אדער א קארטל מיט די נומער פון 'קול ברסלב', וואו ער וועט קענען טרעפן חיזוק, ער וועט זען ער איז נאכנישט פארפאלן, ער קען זיך נאך צוריק קערן צום אייבערשטן. אבער א מענטש וואס גייט ארום זאגן מוסר פאר מענטשן, ער טרעפט אלץ פעלערן ביי א צווייטן - קען זיין אז ער איז א צדיק, אבער ער איז א משוגענער צדיק.

אנשטאט זיין פארנומען מיט יענעמס רוחניות זיי פארנומען מיט יענעמס גשמיות, קוק צי ער האט וואס צו עסן אויף שבת; ברוך השם מיר האבן דא אין שטעטל א 'בית התבשיל' וואו א געטרייער אינגערמאן געבט זיך אנוועק מיט מסירת נפש צו טיילן עסן פאר אלע משפחות פון שטעטל, צומאל דארף ער האבן הילף פון אנדערע, העלפט אים ארויס, העלפט ארויס מיטן ברענגן די עסן וכדומה, נאך א איד זאל האבן חלות אויף שבת.

דאס וויל איך באווייזן, אויפצושטעלן א שטעטל וואס יעדער איינער אן אויסנאם - מענער און פרויען זאלן טון חסד איינער מיטן צווייטן. מען זעט א פרוי איז אנגעשטרענגט מיט איר ארבעט זאל מען איר ארויסהעלפן - זה בכה וזה בכה, פרויען זאלן זיך צאמנעמען צו העלפן קימפעטארינס מיטן קאכן נאכטמאל וכדו'; מען זאל נעמען קינדער איינער פון צווייטן ווען מען דארף וכדומה.

מען קען זייער גרינג קאכן פאר אנדערע, מען קען נעמען פונעם 'בית התבשיל' רויע עסנווארג און דאס אפקאכן, אזוי קען מען גרינגערהייט מחיה זיין און אויפערעכטן אידישע שטובער.

מיר זענען געקומען צום רבי'ן נאר כדי דער רבי זאל אונז לערנען א וועג ווי אזוי צו דינען דעם אייבערשטן; און

דער ראש ישיבה שליט"א האט געזאגט: איך האב געמיינט איך האב שוין גענוג גערעדט פון מעביר סדרה זיין יעדן טאג אביסל, ווי דער שלחן ערוך פסק'נט (אורח חיים, סימן רפ"ה, סעיף א): "מיום ראשון ואילך חשוב עם הצבור", פון זונטאג קען מען שוין אנהייבן מעביר סדרה זיין. און דער משנה ברורה ברענגט אראפ (שם) פונעם הייליגן גר"א זכר צדיק לברכה, אז ער האט זיך אזוי געפירט, יעדן טאג האט ער מעביר סדרה געווען אביסל - אבער קומענדיג אין בית המדרש שבת אינדערפרי זע איך אינגעלייט הייבן אן צו מעביר סדרה זיין פון אנהייב פרשה, זע איך אז איך דארף נאך אסאך רעדן פון דעם, אפשיך אזוי וועל איך עס פועל'ן ביי ענק; און דער ראש ישיבה שליט"א האט אונז פארגעהאלטן: "ווען דו האסט געוואוינט אין וויליאמסבורג, האסטו געהאט צייט צו מעביר סדרה זיין, און יעצט ווען דו האסט זיך ארויסגעצויגן אין שטעטל האסטו מער נישט קיין צייט, ווייל דו האסט זיך געקויפט א שיינעם הויז!"; עס איז כדאי איר זאלט אריינקוקן אין "קרית מלך רב" - די היסטאריע ווי אזוי מען האט געבויט "קרית יואל", שטייט דארט אז ווען דער הייליגער סאטמאר רבי זכותו יגן עלינו איז געקומען באזוכן דעם גייעם שטעטל קרית יואל און געזען די גאר טייערע הייזער וואס געוויסע האבן זיך געבויט וכו', האט ער זיך אנגערופן: "נישט דאס האב איך געמיינט מיטן בויען א שטעטל"; האט דער ראש ישיבה שליט"א געזאגט: "מען דארף חזק מאכן אינדערהיים מיט די קינדער פון טייערע הייזער".

און דער ראש ישיבה שליט"א זאגט ווייטער: איך בעט ענק הייבט אן מעביר סדרה זיין די פרשה פון אנהייב וואך, זונטאג ביז שני, מאנטאג ביז שלישי, דינסטאג ביז רביעי און אזוי ווייטער, אז מען גייט אויף דעם וועג דעמאלט קען מען זיין זיכער אז מען וועט ענדיגן יעדע וואך די פרשה.

דערנאך איז דער ראש ישיבה שליט"א צוריק געגאנגען צום ענין פון 'הפצה', און דער ראש ישיבה שליט"א האט געזאגט: "גיי הפצה, פארשפרייט דעם רבי'נס שטויב, מענטשן וואס ווייסן נישט פון רבי'ן קענען זיך נישט קיין עצה געבן אין לעבן".

און דער ראש ישיבה שליט"א האט געגעבן א ביישפיל וואס דער רבי לערנט אונז; מענטשן ווערן פארלוירן ווען עס קומט די הייליגע טעג ווייל מען ווייסט נישט וואס מען דארף טון, מען מיינט מען דארף טון גרויסע עבודות; מען דארף פאסטן, מען דארף זיך אפשיידן פון די וועלט און ווען מען דערזעט זיך אז מען טוט גארנישט ווערט מען זייער צעבראכן. אבער מיטן רבי'נס עצות איז זייער גרינג צו ווערן נאנט צום אייבערשטן, עס איז זייער גרינג אנצוקומען צום אייבערשטן.

ביי מענטשן איז די גאנצע הייליגע טעג איין שטיק אנגעצויגענקייט, מען טראכט 'הלואי קען איך אנוועק

מישן דעם לוח פון חודש אלול און תשרי, עס זאל שוין ווערן די רואיגע ווינטער טעג, איך האב נישט קיין כח צו די דרוק פון די הייליגע טעג, זאגט דער ראש ישיבה שליט"א: עס איז פונקט פארקערט, די הייליגע טעג זענען נישט קיין שרעקעדיגע טעג, עס זענען טעג פון ליבשאפט, עס איז א צייט וואס יעדער איינער קען צוריק קומען צום אייבערשטן.

און דער ראש ישיבה שליט"א האט נאכגעזאגט א משל פונעם הייליגן בעל התניא זכותו יגן עלינו (ליקוטי תורה פרשת ראה לב, ב), צו א גרויסער קעניג וואס זיצט אין א מעכטיגע פאלאץ, דעמאלט קענען נישט פשוט'ע מענטשן צוקומען צו אים, אבער ווען דער קעניג איז אין פעלד, דעמאלט קענען אלע צוקומען צום קעניג, דעמאלט שמייכלט דער קעניג צו יעדן איינעם. זאגט דער הייליגער בעל התניא - חודש אלול איז דער אייבערשטער אזוי ווי א קעניג אין פעלד, דעמאלט איז א צייט ווען יעדער איינער באקומט א שמייכל פונעם קעניג, אן קיין אונטערשיד ווער מען איז.

האט דער ראש ישיבה שליט"א אויסגעפירט: אין 'חב"ד' קאכט מען זיך אום חודש אלול מיט דעם שטיקל פונעם בעל התניא זכותו יגן עלינו 'חודש אלול איז דער אייבערשטער אין פעלד, יעדער קען צוקומען צו אים, און אין 'ברסלב' לערנט דער רבי אויס, דער אייבערשטער איז שטענדיג אין פעלד, א גאנצע יאר קען מען רעדן צו אים; גיי אין פעלד און עפן דיין מויל צום אייבערשטן, שמועס זיך אויס דיין הארץ מיט אים, דערצייל אים אלעס וואס גייט אריבער אויף דיר; בעט דעם אייבערשטן: "הייליגער באשעפער האב רחמנות אויף מיר, זיי מיר מקרב צו דיר".

און דער ראש ישיבה שליט"א זאגט: מען קען זיך נישט פארשטעלן דאס גרוסקייט פון רעדן צום באשעפער, ווען מענטשן וואלטן געוואוסט דאס גרוסקייט פון רעדן צום באשעפער וואלט יעדער גערעדט צום באשעפער.

אין די וועלט איז אנגענומען אז רעדן צום אייבערשטן איז נאר געמאכט פאר צדיקים, דאס איז נישט געמאכט פאר פשוט'ע מענטשן ווי אונז, מען דערציילט אלץ מעשיות פון פריערדיגע צדיקים ווי מען האט זיך אונטער געהערט ביי זיי און מען האט געהערט ווי זיי בעטן דעם אייבערשטן "רבנו של עולם העלף מיר, רבנו של עולם איך דארף דאס וכו'"; אבער דער הייליגער רבי לערנט דאס אויס פאר אונז פשוט'ע מענטשן, מיר קענען אויך רעדן צום אייבערשטן, נישט קיין חילוק ווי אזוי איך קוק אויס, אזוי ווי איך שטיי און גיי קען איך רעדן צום אייבערשטן.

ובפרט די וואס וואוינען דא אין שטעטל דארפן גיין א לאנגע וועג צום בית המדרש און פונעם בית המדרש, וואס רעדסטו אויפ'ן וועג? פון דעם הויז און דעם הויז...? צוליב דעם האב איך געבויט דעם שטעטל אז מען זאל בויען טייערע הייזער און אריין לייגן דעם גאנצן קאפ און

מח אין די הייזער?! איך האב געבויט דעם שטעטל אז מען זאל קענען לעבן מיט א רואיגקייט אן קיין חובות און לעבן מיט'ן רבי'נס עצות!

מען ווערט פאר'נערט פונעם יצר הרע, מען טראכט 'איך וויל נאר פאררעכטן דאס און יענץ' ביז עס גייט אדורך די זיבעציג יאר מיט גארנישט. מען דארף מחנך זיין די קינדער אז נישט טייערע הייזער מאכט צופרידן א מענטש, די קינדער זאלן אויפ'וואקסן מיט לצנות אויף אויסגעבן געלט פאר גערישקייטן.

גייענדיג צום בית המדרש און פונעם בית המדרש, אויב גייט מען מיט א חבר קען מען זיך אינאיינעם מחזק זיין מיט די עצות וואס מיר באקומען פון הייליגן רבי'ן, אויב גייט מען אליין, קען מען זיך אויסרעדן דאס הארץ צום אייבערשטן, און אויב גייט מען מיט די קינדער קען מען רעדן צום אייבערשטן אויפ'ן קול, דייע קינדער מעגן הערן ווי דו רעדסט צום אייבערשטן; אדער שמועס אביסל מיט דייע קינדער; א גאנצע וואך האסטו קוים צייט צו זען דייע קינדער, דו ארבעטט שווער פאר פרנסה, אבער איין טאג אין וואך, שבת קודש, שמועס מיט זיי, שבת איז די צייט צו פארברענגען מיט די ווייב און קינדער.

דערנאך האט דער ראש ישיבה שליט"א זיך אנגערופן: איך האב מורא אז איך האב נאך אלץ נישט יוצא געווען צו רעדן גענוג פון דעם; און דער ראש ישיבה שליט"א האט זיך געבעטן מיט רחמנות פון טיפן הארץ: "איך בעט ענק זייער, נעמט נישט אריין דעם טעלעפאון אין שטוב, דיין שטוב זאל זיין זיבער".

און דער ראש ישיבה שליט"א זאגט ווייטער: "איך זע אינגעלייט וואס ווילן טאקע פאלגן דעם ראש ישיבה, ער וויל נישט אריין ברענגען דעם טעלעפאון אין שטוב דערפאר זיצט ער אין זיין קאר ביז שפעט ביינאכט און גייט נישט אהיים, וואס האסטו אויפגעטון מיט דעם? גיי אהיים צו דיין ווייב און קינדער".

און דער ראש ישיבה שליט"א פרעגט: וואס זענען דייע ארבעטס שעות? פון ניין אזייגער ביז פינעף אזייגער, אדער ביז זעקס אזייגער; נאך די שעות ארבעט נישט, גיי אהיים. לערן זיך להבדיל פון די גוים וואס וואוינען דא אין אפסטעיט, א גאנצע וואך ארבעט ער אבער זונטאג ארבעט ער נישט, וויפיל געלט דו וועסט אים געבן וועט ער נישט מסכים זיין צו ארבעטן אום זונטאג (די גלויביגע גוים), דאס איז זיין טאג וואס ער פארברענגט מיט זיין משפחה, די זעלבע טו דו אויך, נאך דייע ארבעט שעות בלייב אינדער'היים מיט דיין ווייב און קינדער.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן פאלגן דעם רבי'ן וועלן מיר זוכה זיין צו אלעס גוטס.

(ספורי מעשיות מעשה ג' מחגר - חלק ו'
פארגעלערנט שבת קודש פרשת עקב תשי"פ לפ"ק)